

[Hagen Hågensen]

meget store kapitaludlæg og også betydelig økonomisk risiko.

Alt i alt vil vi tilsige en saglig og grundig medvirken i udvalgsarbejdet med henblik på at nå frem til en løsning, der giver kejseren, hvad kejserens er – men også med hensyntagen til dem, der nu sætter på spil det, som skal til for at indvinde olien, som vi gerne vil have.

Ivar Hansen (V):

Der er ingen tvivl om, at den sag, vi her behandler, er en sag, som regeringen har været meget travlt optaget af og har arbejdet intenst med for at få den frem til behandling i folketinget. Spørgsmålet er, om man har haft for travlt. Spørgsmålet er, om det resultat, folketinget nu er præsenteret for i form af et lovforslag om kulbrintebeskatning, indeholder en række punkter, en række konstruktioner, som ikke er tilstrækkelig gennemarbejdede og derfor vil vise sig uhenigtsmæssige. Vi er på for usikkert grundlag med hensyn til at træffe beslutninger, og derfor vil jeg også tilsige et meget grundigt udvalgsarbejde om de enkelte detaljer og konstruktioner i opbygningen af dette lovforslag.

Som eksempler herpå vil jeg godt nævne hele problematikken om dobbeltbeskatningsaftalerne. Man kan her forestille sig situationer, hvor man entrerer med borerigge, som er indregistrerede under flag tilhørende nationer, hvormed vi ikke har nogen dobbeltbeskatningsaftaler. Jeg forudser en række vanskeligheder i den forbindelse.

Der er hele spørgsmålet om afgrænsningsproblematikken med hensyn til, hvilke områder denne lovgivning dækker. Det er ikke et spørgsmål, jeg skal gå nærmere ind i nu; jeg skal blot sige, at det er et spørgsmål, vi ser som et problem, og som vi gerne vil dyrke meget nøje i udvalget.

Med hensyn til hele beskatningens tilrettelægning vil jeg også godt nævne dette feltbeskatningsprincip, hvorefter man ikke i et felt, der giver overskud, kan modregne et andet felt, der giver underskud – altså et felt, der typisk vil være i en opbygningsfase. Jeg kan meget vel forstå baggrunden for denne konstruktion, men jeg vil dog alligevel godt rejse det spørgsmål, om ikke en sådan konstruktion meget vel kan have den virkning, at man dræner selskaber for kapital i en opbygnings-

fase på en sådan måde, at de ikke har tilstrækkelig egenkapital til rådighed, hidrørende fra overskud fra ét felt, til opbygning og finansiering af et nyt felt. Jeg tror, det er en af de ting, vi skal kigge på sammen med hele spørgsmålet om kulbrintefradrag, som man har over en 10-årig periode, men som altså ikke er en selvfølge, i det øjeblik et felt er økonomisk selv bærende. Så skal man for at få kulbrintefradraget omkring ligningsrådet. Jeg vil også godt rejse det spørgsmål, om det er en ganske hensigtsmæssig konstruktion.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt beskatningens størrelse står i forhold til investering og afkast, herunder risikotillæg. Det er forståeligt, at man har skelet til Norge og England. Det kan vi meget vel forstå. Men man kan rejse det spørgsmål: er denne sammenligning mulig, især når forholdet er, at vi rent faktisk fortsat er i en opbygningsfase? Regeringen nævner en mulighed for statsdeltagelse. Forholdet er vel nok det, at regeringen i virkeligheden ønsker en beskatning tilrettelagt, der gør det muligt og måske nødvendigt, at staten i betydelig grad kommer ind. Det er vi ikke ganske enige i.

Mener regeringen, at en marginalbeskatning på 83½ pct. giver investorerne en rimelig risikodækning og forrentning af den investerede kapital? Jeg tænker her selvfølgelig i første række på DUC. Det er jo det, sagen drejer sig om.

Jeg vil gerne til slut sige, at venstre er tilhænger af en beskatning af fortjeneste ved olie- og gasindvinding. Det skal der overhovedet ikke herske nogen tvivl om. Det, der er afgørende for os, er for det første, at det bliver en beskatning, som ikke holder interesse-rede væk, og for det andet, at det bliver en beskatning, som giver en rimelig forrentning tilbage til investorerne – særlig, selvfølgelig, under hensyn til den lange opbygningsfase på næsten 20 år, som DUC har haft indtil nu.

Vi vil som sagt gå til udvalgsarbejdet med den forudsætning, at vi må have konstruktionerne og detaljerne meget nøje belyst, før vi tager endelig stilling. Jeg er helt enig i, hvad der er blevet sagt: at denne lovgivning selvfølgelig ikke kan få tilbagevirkende kraft.

Et særskilt spørgsmål, som vi formentlig også fra ministerens side kan få oplyst under udvalgsbehandlingen, er den uenighed, der her på det sidste har været om forudsætning-